

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

BIBLIOTHEEK
SNELLAERT.

BIBLIOTHEEK GENT

BL. 6811.

AUGUSTY.
EN
SEPTEMBER,
OF
Door, Tydens en Na
DEN
OPSTAND VAN BRUSSEL.
DOOR *****

TE BEKOMEN
BY DE BOEK-VERKOOPERS.

1834.

Augusty en September.

EERSTE BEDRYF. — VOOR.

(Het tonneel vertoont eene groote zaal van het paleys waer den Koning Willem aan eene tafel zit op den regten kan—In den Haag den 25.^{en} augusty 1830.)

EERSTE TOONEEL.

DEN KONING.—Wat was dit een mooi geschut, een fraai klokkespel en buitengewoon geschal. Waarlyk, ik was gansch te vreden; men vierde myn verjaardag naar behooren; elk een poogde om 't meest my eer aen te doen, byzonder in Holland. O! dat bennen getrouwe onderdanen.

AIR : Femmes voulez vous éprouver.

Ach! hoe zoet en aengenaam
Komt het voor een vorst te wezen,
Wanneer door zyn' dienaars te zaam
Hem word alle eer bewezen.
Als ik in Holland ergens ga
Dan komt een ider uit zyn' wooning,
Het vreugd' geroep volgt weldra:
Lang leve onze waarde koning! (bis.)

Die goede luidjes moeten hier voor beloont worden; en zie, zy kunnen toeh over my niet klagen: alle hooge plaetzen, alle eerampten, alle veel winst opbrengende bedieningen worden hun uitsluitend toegekend. De Belgen knorren en petitionneren, maar ik lach met die beroverlingen; myn lieve Holland bovenal!

Air : *Sans chagrin dans l'avenir.*

Al smeekt men my uit Belgenland ,
Ik wys hun bede van der hand ,
Ik wil naar hun niet hooren.
Den Batavier in tegendeel ,
Die is te vreden , in het geheel
Komt hy my niet te stooren. } *bis.*

Wat verschil ! over vyftien jaar was ik onbekend in de politieke wereld , en sinds..... koning der Nederlanden !.. Verdoemd , ik ben mooi veranderd , en myn gagie is wat vermeerderd . Ik weet wel dat myn grootste winst uit Belgien komt , maar ik mag dat niet toonen of de paapsche zullen nog maeken dat 'er een revolutie komt... Maar , Hemel ! Wat sombere gedagten komen in myn herssenpan spelen ; zy zullen zich wel wachten van.... (*Z. M.*) roept :) Pieter !.... (*Eenen tafelnegt komt.*) Breng my een glasje lekkere schiedammer . (*Den knegt gaat ; den koning ver volgt.*) Ja , waarlyk . zy zullen zich wel wachten van te revolutionneren ; zy bennen zoo mal niet ; ik bezorg hun te veel geluk al willen zy dat niet weten . (*Den knegt komt weder binnen en zet eenen roomer op tafel ; den koning zingt*) :

Air : *Le vin par sa douce chaleur.*

Den drank in alle omstandigheid
Wil ik zog als het behoort heminnen ; (*bis*)
Hy verkwikt myn hert en zinnen
En roept my tot de vrolykheid . (*bis.*)
Als ik bepeis dat eens de Belgen
Eens verbraken hun lastig juk , (*bis*)
En myn kroon gingen verdelgen ,
Hemel ! dan was ik in den druk . (*bis*)

Ja , maer het kan 'er wel eens van komen . In myn laeste doorreys in de zuidelyke provincien heb ik zoo veel vriendschap niet genoten als ik wel had verwacht . Er riepen wel eenige : *Leve de Koning* ! maar dit waren kooplieden , fabriekanten en eenige broodschryvers ; en

voor het overige was alles stil. Korts daar na begon men te petitionneren; men wilde het recht van het gemacl de loodjens van de ossestaarten; men vroeg de vryheid van onderwys, de afschaffing der bastonnade, de instelling van de jury, en de duivel weet nog al wat. Zy wilden ook, wie had zich aen zulke afschuwelykheid verwagt? dat ik myne ministers zoude responsabel maken voor hunne akten, en dat ik mynen lieven boezemvriend Van Maanen zoude afzetten; toe duivekoter die smeerbossen willen zoo veel. En wat zullen zy bekomen? Niets, volstrekt niets. M. Van Maanen heeft my gezegd dat ik hun niet moet aenhooren en dat hy alles wel zoude redden; dat hy die veel vergende schurken wel zou temmen, en ik ken hem 'er voor in staet.

Air: Adieu Français.

Hy kent te goed myn' rechten en de wetten;
 Hy weet te wel hoe dat het land bestaat;
 Hy zal die vragen wel ter zyde zetten,
 Ik volg in 't geheel niets als zynen raad.
 Die man die schynt voor myn geluk geboren,
 Hy is den onderstand van mynen troon;
 Want zonder hem was ik allang verloren
 Myn ryk, myn scepter, alsook myn kroon. } *bis.*

Dus in dit oogenblik is daar voor geen zwaarigheyd.

TWEED E TOONEEL.

DEN ERFPRIJS (inkomende met een Pak brieven.)

Doorlugtige vader, zo: even komt een koerrier in volle galop van Brussel aangerend met deeze dépêchen, Volgens zyn zeggen zou 'er eenig oproer geweest zyn, en hy zegt dat deeze stukken 'er verder aan Uwe Majesteit berigt zullen van geven.

1.

DEN KONING opent de brieven en leest:

Brussel 25 augusty , 2 uere 's morgens.

SIRE,

Met groote droefheid laet ik Uwe Majesteit weten dat alles hier in wanorder is ; uwe rechten worden miskend ; men verbryzelt uwe wapens ; men verwoest uw paleis ; men plundert my ; ik ga vlugten ; Mr Van Maenen is reeds wech ; hy zal u van alles verder berigten , te weten als hy eerts arriveert.

(*Get.*) **LIBRY.**

DEN PRINS. — Ach doorlugtigen vader , mag ik Uwe Majesteit verzoeken van zich noch wat te bedaren ; het zal zoo erg niet zyn als men wel denkt : dit is slechts een oproer onder het gemeen volk.

STEM: *Van Joseph.*

DEN PRINS : Wilt voor uwe gezondheid zorgen,
Trekt het u zoo straf niet aan ;
Van daag of voor het langste morgen
Zult gy wel beter nieuws ontfaan. —

DEN KONING : Vertrekt van hier , wil my niet plagen ,
Ga henen met uw slegt gevele. —

DEN DOCTOR : Wie komt hier naer myn kunst te vragen.

DEN KONING : Ach ! heer doctor , het is voor my.

DERDE TOONEEL.

DEN DOCTOR. — Genadige Majesteit , wat letje ? Laat ik even uw pols tasten. Uwe Majesteit schynt onrust ! Uw pols loopt zoo-ras als of zy 'er met stokken agter zaten ; uwe gelaatstekken toonen eene revolutie ; uwe oogen staan verdraaid in uw hoofd ; uw bekkencel staat gespannen als een guden kaas ; uwe tong is wit als een pekels-haring ; voor dit alles zal ik een remedie schryven.

AIR *De l'amour.*

Ik weet een goed *antidotum*.
 Voor alle die konings-plaegen ;
 Gebruikt slegts het *judicium*.
 Dat 't het best *remedium*.
 Uwe Majesteit die moet purgeren ,
 Zy schynt van onrust opgekropt ,
 Dus zal ik die last mineren
 Die den doortogt van de spys verstopt.
 Dus , Sire , goede courage ,
 Vreest voor geen ongeval ,
 Ik ben de personagie ,
 Die u genezen zal.

(*Men draeft den Koning in zyn kabinet.*)

DEN DOCTOR. (*zich tot den Prins keerende.*) En gy, Prinsje, zorgt toch voor papa.— Onder ons gezeid, hy is maer heel kwalik gestel. Die genever en kaas die hy van daag en gisteren in zoo groote hoeveelheden heeft genomen zullen het binnenwerk van zyn lyf nog meer ontstellen. Mogelyk zou het wel kunnen gebeuren....

DEN PRINS.— Ja, ja, mogelyk zou het wel kunnen gebeuren.... En zie het is daer al; myn vader is gek, en was het niet myn papa, ik had hem al lang in het Oudemannen-huys geplaatst.— Altyd naar die vervloekte van Maanen's goesting, doen, myn eigen belang verwaarloozen en my van alle vooruitzicht berooven van eens myn schulden te kunnen oeffenen. Alle myne diamanten zyn al naar den bliksem en... en... genoeg, daar is Libry.

DEN DOCTOR.— Nu troost u, Prinsje, vaartwel, morgen kom ik weder by papa. (*Hy gaet uit en laet hem alleen.*)

VIERDE TOONEEL.

LIBRY.— Waar is toch de koning ?... Ik woede.... ik schuimbek Waar is de koning ?... Hy moet het weten die duivels.... die muiters.... die verdoemde Helgen.... die.... die.... Waar is de koning ?

Aia : *Du Seigneur du village.*

Waer is de Vorst 'k moet hem vertellen
 Hoe dat het thans te Brussel gaat,
 Hoe dat die vervloekte rebellen.
 Spotten met wet, met recht en staat.
 'K ben schier geruineerd.... podomen!
 Beroeft van meubels grof en fyn;
 Daar moet vraag over zyn genomen,
 Of Libry zal myn naam niet zyn.

Waer is de koning, want ik word razend!

DEN ERFPRIJS.—Wat heb je toch malle kerel, de vorst is ziek; kunt gy het met my niet doen, de koning is niet te spreken.

LIBRY.—He! wil je zeggen aan Z. M. dat ik hem op geene snoode wys genoeg kan afinalen alle de wenbedryve der schurken van Brussel. Ik ben arm, die dieven!.. Ach lieven God! Alles is te Brussel op de been; myn huis is opengebroken myn winkel is geplunderd, myne meubels verbryzeld, myn keukengerief op straat geworpen. De wyven en kinders bleven niet agter: met myn nachtrok liepen zy op de straat, myn vuil hemdens diende voor vlaggen: myn marmitten voortrommels, myn glazewerk voor beirard, myn opgelegde potagie werd in massa wechgedragen, de kaas die zich in myn huis bevond werd met den voet ge-

trapt, en alle de wyn die ik in myn kelders had werd.....werd..... onmenschelyk uitgezopen ende flessen in stukken geslagen. En weet gy wel wat die duivels dan deden? dan zongenze liedjes.... en zoodanige liedjes dat men zoude gestikt hebben van gramschap, waar men niet gedwongen geweest de vlugt te nemen.

DEN PRINS.—Kunt gy eenige dier liedjes?

LIBRY.—Zoo ik het my wel herinnere zong men onder andere;

Aria : On dit que je suis sans malice.

Wech van hier hollandsche luizen !
Wech, wy zullen u doen verhuizen,
Zoo wel Willem als Frederik.

DEN PRINS : Wat zeg je, Libry, wat zeg je, ik?

LIBRY : Ja, Prins, en meer baldadige woorden;
En tusschen beide zогten zy koorden
Om my te hangen; maer ik ging
Op een vlugten eer ik hing.

Ik brak van loopen schier de beenen,
Rondom my vloog niet als steenen:
Al wat men riep dat was: gy guut,
Gy komt niet levendig Brussel uit!

DEN PRINS : Maar Libry gy mocht niet liegen,
Gy zoekt myn vader te bedriegen.

LIBRY : Van Naanen is daar, vraegt hoe het spookt,
Hy heeft ook een frissche pyp gerookt.

VYFDE TOONEEL.

VAN MAANEN. — Waarachtig, ik geloof dat de hel ledig is.... Er zyn geen duivels

meer als te Brussel. Al gaf men my een millioen ik ga 'er niet meer.... Die verdoemde tigers !!!

DEK PRINS. — Mr. Van Maanen , wat ziet j' er toch uit ! Wat ben je zonderling aengefruld.

VAN Maanen. — Ja , Prinsje , kun je begrypen dat dit het eenigste is dat ik heb kunnen redden ; alle het overige is kwyt en nog , zoo als je ziet , is dit kleed gescheurd en vol plekken van het slyk waer mede men my heeft gesmeten ; myn hoed is in de Vaart gevallen en ik heb blootshoofds hier moeten komen. Ik vrees dat ik 'er iets zal van krygen.

Ain L'astre de la nuit.

Zoo lang ik op de wereld ben
Zal dit in myn geheugen blyven ;
Want zekerlyk is 'er geen pen
In staat om dit alleste beschryven.
Ik leefde g'rust in myn paleis ,
In welde , gelyk groote potentaten ,
Wanneer ik eensklaps moest op reys ,
Om dit al vlugtend te verlaten } *bis.*
'T was zoo gy weet des koninga-feest ,
'Savonds kwam ik myn huis verlichten ,
In eens stond op een ys'lyk tempeest ,
Men wierp zoomy dagt wel duizend schichten ;
Het was gelyk een klokke-spel.....
'K meende met vriendschap hun te stuiten ;
Maar dan begon men eens zoo fel :
Ik dacht , ach ! was ik hier maer buyten. } *bis.*

DEN PRINS (*lachende*). — Ha ! ha ! ha !

VAN MAANEN. — Ja , Prinsje , gy lacht ; maar had gy in myn plaats geweest gy waart op de straat wel dood gebleven want zy riepen genoeg op den diamant-dief. Eindelyk gelukte het my langs een agterdeur het hazen-pad te bereiken ; maar aan de Willemspoort werd ik herkend ; duizend geroepen van *smyd hem in de Vaart* lieten zich hooren. Men greep naar my , maar myn kleed scheurde af , mynen hoed viel in de Vaart en ik ont kwam het in het kostuum gelyk gy my ziet. Maar , Prins , ik dagt de koning hier te vinden.

DEN PRINS. — Hy is ziek , maer gy zult hem toch wel kunnen spreken.

LIBRY en VAN MAANEN. — Dan zullen wy tot Zyne Majesteit gaen , hem eens het juist tafereel voor oogen leggen , en beraadslagen over de middelen van vraag-neming.

(*Zy trekken alle binnen*).

ZESDE TOONEEL.

(*Het tooneel verandert : men ziet het kabinet van den Koning , waer dezen in zynen nagtrok op eenen Zetel zit ; Libry en Van Maanen staen by hem.*)

DEN KONING.—Wat bliksem ! komt gy zoo akelig gekleed , myn vrienden.

VAN MAANEN. —Sire, vergeeft het ons dat wy geen gehoor gevraegt hebben ; wy hadden het hoofd zoodanig verward dat wy hier aan kwalyk dagten Jesuslieven Zaligmaker!..... die..... die..... snoodaards, die struikroovers, diesmeerbossen... Ach! ach! ik ben nog in geen week op myngeheel.

DEN KONING.— Gy komt pas van Brussel?

LIBRY.— Ja, Sire.

DEN KONING.— Hoe gaet het daer?

LIBRY.— Verdoemd erg.

DEN K.— Begaat men buitensporigheden

LIBRY.— *Air : A boire je passe ma vie.*

Sire, gy vraagt hoe zy het 'er maeken

Of tot buitensporigheid

Zich begeeven deze snaken?—

Ja, mits men in stukken leid

Al het geen komt in hun handen.

'T is even als een tigers-rot ;

Want het geen zy niet verbranden ,

Slagen zy gelyk kapot.

Men maekt ons uit voor verkwisters ;

Gy zyt aen hun niet meer lief ;

Men vloekt , men tiert op uw ministers ;

Uw Zoon heet men diamanten dief ;

Men zweerd de dood van die u minnen ,

Of die u nog zyn toegedaan.

Wy mogten 'er niet lang verzinnen.

Om het droevig lot t'ontgaan.

DEN KONING. — Wel ! duivels elementen , wat zal 'er nog gebeuren. Vraak over de schending myner wetten ! Vraak over den loon die men u bewyst !

Aia : On raconte parmi les filles.

Vraak moet 'er genomen zyn ;
Ik zal die vervloekte Belgen ,
Van de groote tot de klein.
Door myn' magt gaan verdelgen.
Dus geef in deze zaak my raad
En wil uw oordeel 'er byzetten ,
Anders is het gedaan met den staat.
Als men zonder straf miskend de wetten.

VAN MAANEN. — Laat ons onze magten naar Brussel zenden om hun dōor het geweld der wapenen tot gehoorzaamhied terug te brengen , en zelfs , des noods , het grof geschut gebruiken om die muitelingen te temmen.

DEN KONING. — Bravo ! Willem is te goed ; het is Frederik die ik moet aan het hoofd der troepen stellen om de rebellen te onderwerpen ; ik zal hem aanstonds ontbieden en hem de noodige instructien geven om ingevolge te werk te gaan.

TWEEDE BEDRYF. — TYDENS.

(Het tooneel vertoont de Place Royale te Brussel; men ziet de zelve van tyd tot tyd door gewapende borgers overtrekken alle draegen de dry koleuren en schynen verlangend naer de komst des vyands. Joseph, Luykenauer, en François, Brusselselaer staen op zyde te klappen, terwyl Mr. Ongestadig, Orangist, voor uyt komt.)

EERSTE TOONEEL.

MR ONGESTADIG *(in de handen vryvende)*
 Ha ! ha ! ha ! het zal haast met die drie-
 kleurige kerels gedaan zyn. Het leger van
 Z.M. ligt voor de stad; weldra zal het zyn
 intogt doen en dan zyn alle de kasteelen
 die zy in de lucht gebouwd hebben te
 niet. Wat ! een hoop opgeraapte schurken
 zou onze wettige koning miskennen,
 hem wechjagen, zyne rechten vertreden
 en tegen hem wapenen ? Neen, onze
 koning is te langmoedig geweest; hy
 moet in deze omstandigheden toonen dat
 hy niet te vergeefs koning der Nederlanden
 is. — Maar, wat zie ik ! 'er komen
 twee van die bandieten aan. Stil ! dat

k my niet verrade of ik ben de wees.
Hy steekt een drykoleurig lint aen zyn knopgat)

JOSEPH. — *Ah ! ça*, mynheer, hoe staet gy daer zoo ledig en gerust? — Wie en wat zyt gy, mag ik u vraegen?

Mr. ONGESTADIG. — Zoo engelyk gy my ziet, lieve vriend Belg van onder tot boven.

FRANÇOIS. — Dat is twyfelagtig want alle goede Belgen loopen nu te wapen.

Mr. ONGESTADIG. — Dit is juist het grootste verdriet 't welk ik heb, om dat ik Belg ben dat ik 'er my geen heb kunnen bezorgen; maar ik verwacht een myner vrienden die beloofd heeft my pistolen aen te schaffen: hy toeft lang!

JOSEPH. — *A la bonne heure*. Den vyand ligt rondom de stad; hy tragt 'er binnen te komen; hy denkt daer in te gelukken; maer *halte-là*.

Air : *La nouvelle Brabançonne*.

Wy zullen 'er ons tegen zetten ;
 Wy hebben hier stael en lood

Om zyn ingang te beletten :

Wy moeten zyn vry of dood.

Het gevaer gaen wy trotseeren

Tot geluk van Belgeland ,

Om de magt zoo af te weeren

Van den noordschen dwingeland.

} *bis*.

FRANÇOIS (*Joseph omhelzende*.) Ach ! vriend , als het lot ons spaert laet ons altyd zulké gedagten hebben ; laet ons vereenigd blyven in leven en dood ; geene verdeeling in gevoelens ; de een tragt zy onze geleydster.

2.

Air : *Bon ouvrier.*

Laet ons steeds eendragtig leven.
 En elkanderen bystaen ;
 Als het teeken word gegeven ,
 Laet ons kloek ten stryde gaen.
 Zyt niet bang voor de Bataeven ,
 Die verslaegen w'altmael ;
 Want als vry volk vegt tegen slaeven
 Behaelt het zeker den zegenprael. } *bis.*

Mr ONGESTADIG (*ter zyde*). Wat dwaesheid ! wat slechte redenen ! (*luyd*) Bravo ! myn vrienden , gy zult my , als het gevaar daar is , onder u vinden. Ik ga zien of myne wapens t' huis zyn ; zy zullen 'er van weten te spreken , die heere Hollanders. (*Hy gaet van het tooneel.*)

TWEEDE TOONEEL.

FRANÇOIS. — Zwygt , wat hoor ik ? bom, bom, bom.... de stormklok ! zou den vyand daer reeds wezen ? [*Men hoort agter het tooneel zingen.*]

Air : *De la Parisienne.*

Laet ons te gaer trekken ten stryde ,
 Want d'Hollanders die zyn daer ;
 Wy zullen hun niet vermyden ,
 Want den Belg lacht met gvaer ,
 Alswaanneer men zyne wetten
 En zyne rechten wilt verpletten ,
 Dan trekt hy te veld
 Als een kloeken held ,
 En verslaegt hun met geweld
 Die zyn geluk beletten.

(De gewapende borgerſ komen in massa op het tooneel; zy ſchaeren zich rond François en Joseph, die zy voor hunne overſten herkennen.)

DERDE TOONEEL.

EENEN GEWAPENDEN BORGER *(tot Joseph)*,
Kapiteyn (dien naem verdient gy immers
door uwe militaire kundigheden), de
Hollanders zyn met onze patrouilen
handgemeen aen de Schaerbeeksche-
poort. Wy gaen daer het gevaer ons
roept; gy zult ons geleyden; wy zullen
aen uwe zyde ſterven of overwinnen.
Ontfangt gy onze dienſten?

JOSEPH. — Ja, zeer geerne, myne kin-
deren. Ik neem dien poſt gewillig aen;
als iemand van u zal zien dat ik voor het
gevaer wyk, dat hy my geruſtelyk dood
ſchiete.

AIR: Des Polonois.

Wanneer den vyand is in 't zicht,
Ware 't een ſchand zoo men ging retireren;
Het is dan onze eerſte pligt
Van ons zeer heldhaftig te defenderen,
Om onze rechten voor te ſtaen;
Geenen vyand mag het ontgaen,
Want den laeſten moet zyn verſlaegen.

Daerom , in tegenwoordigheyd van alle doen ik den solemnelen eed : *Ik zweer op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

ALLE. — *Wy zweeren op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

FRANÇOIS. — Ziet gy naderen den barbaer
Welkers jok ons kwelde ;
Blyft standvastig in 't gevaer ,
Dit is de pligt der helden.
Liever als te blyven in nood ,
Laet ons sterven door het schroot.
Ach ! hoe roemryk is de dood ;

Ja , liever duyzend dooden te sterven als weder in de slaaverny te leeven ; daerom : *ik zweer op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

ALLE. — *Wy zweeren op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

FRANÇOIS. — Ca ! kameraeden , volgt my ,
Ik wil u kommanderen ,
Blyft standvastig aen myn zy ,
Zonder te retireeren.
Wy hebben het geschut gehoord ,
Snellen wy tot de Schaerbeek-poort ,
Waer den vyand moet zyn vermoord.

Geen genade voor dit barbaersch volk dat ons ook niet zal spaeren als het eens de overwinning krygt ; daerom , nog eens *ik zweer op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

ALLE. — *Wy zweeren op het veld te sterven of victorieus te zyn.*

(Zy trekken alzingende weeh. Tusschen beyde hoort men niets als het geschut, het slaen van den alarm en het stormkleppen der klokken. Het houten been Charlier loopt het tooneel over en zegt tegen iemant die by hem is: Hebt gy geen kardoezen meer, brengt dan maer centen. — Men hoort roepen Vivent les Belges! door de geene die even zyn gaen veyten en die weder ten tooneele komen met twee hollandsche krygsgevangenen.)

VIERDE TOONEEL.

EENEN PATRIOT. — Hier, gy ras! Gy meynde zoo gemakkelyk te winnen, maer gy ziet dat de opstandelingen ook iets kunnen; 'tis aen ons dat gy het leven verschuldigd zyt, doch wy hebben noch menschlievendheyd voor u, schoon gy slegts onzen ondergang zoekt.

DEN SOLDAET. — Ach! Hemel, goede lui, als je bent vermoord my niet; ach! het is my niet te wyten. *Vivent les Belges!* Ach! die beroerde koning.... Ach!

Ach ! ach ! myn hoofd.... het vleesch is half gebraden door een kagchel die ik 'er brandende heb op gekregen.

AIR : *J'étais vive et légère.*

Soups, légumes en potage,
 Potten, pannen, tot besluit
 Al wat was in de *ménage*
 Vloog te gaar de venster uit.
 Tobben, eemers en marmitten,
 Dat kwam alles tot den grond,
 G'heele hoenders aan de spitten,
 Denkt hoe vreemd dat ons dit stond.

Doe my toch niet meer leet aan ; wat spyt het my niet gedeserteerd te zyn van het leger van zulk een schurk van koning. (*Men brengt den gevangenen wech.*)

VYFDE TOONEEL.

(*Den dag gaet daelen ; Joseph en François komen op met hun gevolg ; onder het geroep van Vivent les Belges.*)

FRANÇOIS. — Dit is zoo ver , myn lieve kameraeden. Vier van onze gezellen zyn gesneuveld en achttien gekwetst. Wy moeten dan ider onzen moed verdobbelen , om , schoon minder in getal gelyk in kragten te blyven. Voorzigtig zyn in het attaqueren , ferm in het defenderen en maetig in de overwinning , ziet daer uwe plicht. Straks zult gy nieuwe amunitien krygen ; gy hebt dapper ge-

vogten; veele vyanden zyn dood gebleven , en een onnoemelyk deel is buyten staet van gevegt ; zy zullen weten dat zy aen de Schaerbeeksche-poort geweest zyn ; zy zullen de Vlaemsche-straet ook niet vergeten. Blyft even kloekmoedig en bewaert alle posten wel ; ik gaen overal waer myne tegenwoordigheyd noodig is. Adieu. (*Alle roepen VIVAT ONZEN KAPITEYN ! François vertrekt en de gewapende patriotten verdeelen zich in pelotons om de posten te gaen bezetten ; twee blyven ter plaets op schildwagt staen. (Het is nacht.)*)

ZESDE TOONEEL.

DEN 1ⁿ SCHILDWAGT. — Ach ! hoe schrikelyk was het in 't begin van het gevegt. Wy , in kleyn getal , moesten tegen een geheel leger stryden. Maer hoe heugelyk was het ook om zien dat dit kleyn getal een groot leger staen hield.

DEN 2ⁿ. SCHILDWAGT. Ja , in den eersten aenval is mynen oudsten zoon gekwetst en mynen broeder dood geschooten ; maer ik mag my niet bedroeven , want gelukkig laet mynen broeder geene vrouw

of kinderen en mynen zoon zal ligt genezen. — Het is voor het vaderland dat den eenen is gesneuveld en dat den anderen is gekwetst. Voor het vaderland!... Ach! dat brengt zulken troost mede als men zyn leven voor zoo eene geheylige zaak ten besten mag geven, voor het vaderland dat zoo lang slaef is geweest en dat nu eyndelyk zal gaen vry worden. Voor het vaderland!... Ach! laet my dit niet dieper doorgronden of de traenen loopen over myne wangen.

Air : *L'encens des fleurs :*

Hoe aengenaem, hoe zoet is het te sneeven
 Voor het geluk, voor 'theyl van 't vaderland;
 Wanneer men het door 'tderven van zyn leven,
 Bevryden kan van 'tjok en slaeven-band.

O land volprezen!
 Gy waert in druk;
 Maer ziet na dezen
 Blyft gy in het geluk.

O ja, gy zult in 'tkort gaen zegevieren,
 Wanneer gy zyn zult uyt de slaeverny
 Van 't vreedde ras der snoode Batavieren,
 Die vyftien jaer u bragten in het ly.

O land volprezen!
 Gy waert in druk;
 Maer ziet na dezen
 Blyft gy in het geluk.

'K wil dan voor u noch lyf noch leden spaeren,
 Naer voor u stryden als een kloeken held,
 En doen te niet den laesten der barbaeren
 Die u wilt doen bukken onder zyn geweld.

O land volprezen !
 Gy waert in druk ;
 Maer ziet na dezen
 Blyft gy in het geluk.

DEN 1^{en} SCHILDWAGT. — Dit zyn woorden van eenen waren patriot. Ja, de dood voor het vaderland is roemryk.
(Den dag komt op.) Maer, wat hoor ik; het geschut

BEYDE. — *Chœur de la dame Blanche.*

Te wapen ! te wapen !
 Neemt aenstonds het geweer in d'hand ;
 Men moet niet blyven slaepen ,
 Dit ware te groote schand.
 Met vaderland is in gevaer :
 Staet op , d'Hollanders zyn daer.
 Wilt defenderen ,
 Gy moet marcheren ,
 Laet alle bekommring daer.

(Het volk komt van alle kanten te wapen geloopt, onder het zingen van het bovenstaende couplet. De klokken beginnen op nieuw te stormen; men hoort het grof geschut en het gekraek der invallende huizen.)

ZEVENDE TOONEEL.

(Het tooneel verandert in het gezigt en vertoont het Park van Brussel na de drydagsche verdediging van het volk. Joseph gekwetst aen den linken erm komt op het tooneel; op het zien van hunnen oversten roepen zy alle; LEEVE ONZEN KAPITEYN !)

JOSEPH. — *Proficiat*, wy zyn van die mannen verlost; dry dagen zyn genoeg

geweest om het werk van vyftien jaer te vernietigen. Gisteren kreeg ik eenen kogel in mynen linken erm ; maer ik heb het geluk gehad van na myne wond nog dry vyanden met sabelhouwen door mynen regten te dooden. Ik geloof dat niemand van u alle aen zyne pligt is te kort gebleven. Maer , lieve kameraeden , het is niet genoeg dat wy nu vry zyn van dit hollandsch gespuys ; zoo veele van onze medevaderlanders zyn nog onder het jok , enzy moeten ook van de dwingelandy vry zyn , dus moet den vyand worden nagejaegd. Zyt gy bereyd my alle te volgen ?

ALLE — Ja , wy zweeren het.

SLOT-GEZANG. — JOSEPH.

AIR : *Allons enfans de la Belgique.*

Laet ons dan geenen tyd verspelen ,
 Er is nog een groot getal ,
 Welke in hunne hoeyen kwelen ,
 Die men haest verbreken zal. (bis.)
 Zy die ons plagten te plaegen ,
 Daer wy hebben voor getreurt ,
 Die zullen wy op onze beurt
 Tot over den Moerdyck jaegen..
 Beloofst my dan te gaer ,
 Van my te volgen naer.
 Ten stryd om 't vaderland!
 Te redden uyt 't gevaer..

DE OMSTAENDERS.

Wy zullen u nooyt verlaeten ,
 Wy volgen u ten allen kant ;
 Gy zyt ons chef, wy soldaeten ,
 Wy stryden voor het Belgenland.
 Wy willen onze broeders vrekē ,
 Die gesneuveld zyn door 't hollandsch schreot ;
 Wy willen vraek over hunne dood ,
 'T Jooden-bloed moet stroomen met beken.
 Wy zweeren dan te gaer ,
 Van u te volgen naer.
 Ten stryd om 't vaderland
 Te redden uyt 't gevaer.

DERDE BEDRYF. — NA.

*(Het tooneel verbeeld het paleys in den
 Haag. Den koning wandelt al rookende
 over en weder — De koningin borduert.)*

EERSTE TOONEEL.

DEN KONING (*op zyne horlogie ziende.*)
 'T is drie ure, en nog geen tyding van
 Brussel !... Dat duurt langer als ik had
 gedacht. Ik wil wedden dat myn Frederik
 met de veel omzigtigheid te werk gaat ,
 anders was de boel al opgeschept.

DE KONINGIN. — Ach ! lieve man , ik
 ben zoo ongerust. Ach ! indien de zaak
 eens slecht uitviel , myn arm Fritsken !

DEN KONING. — Zwyg, zwyg, zanig niet ;
 dit zyn vrouwe-praatjes,

DE KONINGIN. — Zoo je durf me nog verdrietiger maeken, vreedvaard! Weet je niet dat gy zelf de oorzaak zyt van myn en uw ongeluk; dat het aan uwe styfhoofdigheid te wyten is dat myn Zoon thans zyn leven in gevaar moet gaan stellen. Ach! Hemel, waar toe ben ik gekomen... In Van Maanen en Libry stelt gy uw betrouwen, in die twee bedriegers, gelyk gy wel weet; maer uw keikop wil niet breken.

Air : De la mendiante.

Gy spot met myn droefheid en tranen,
 Uw koppigheid dient u tot wet;
 In een Libry en Van Maanen
 Is 't dat gy uw betrouwen zet.
 Uw eigen vrouw kunt gy veragten,
 Want voor haar is uw vriendschap klein;
 Gy doet haar schier van verdriet versmagten,
 Hoe kan een man toch zoo vreed zyn?

DEN KONING. — Zwyg, zeg ik u nog eens; doe myn gramschap niet aengrooien. Ik ben uw koning, myn wil gaat bovenal.

Air : Parmi les Filles.

Ik draag geenzins om niet de kroon
 En de scepter der Nederlanden,
 Sedert dat ik ben op den troon
 Heb ik de magt in myne handen.

Daarom , plaag my diet langer meer,

Dit rade ik u tot den goede ;

Ik ben uw koning en uw heer :

Zwyg of vrees voor myne woede.

DE KONINGIN.—Al zyt gy myn man, ik wil u myn belangen uitleggen.

DEN KONING.—Zwyg !

DE KONINGIN.—Ik wil spreken.

DEN KONING.—Hou je bek !

DE KONINGIN.—Ik moet spreken.

DEN KONING.—Zoo je niet wilt zwygen dan zal ik..... (*De koningin gaet weenende heen.*)

TWEEDE TOONEEL.

DEN KONING (*alleen.*) Wel duivekoter, dat wyf zou spreken , moest spreken , wilde spreken , dagt te spreken , en sprak byna als ik niet had opgepast ; en dat zou ik hebben moeten aanhooren. O, die vrouwen ! die hebben een ziekte die geen geneesheer bekwáam is te genezen.

Dat is alle vrouwlui eigen ,

Klappen schynt all' hun vermaak ;

Als hun iemand kan doen zwygen ,

Die noem ik een wakker snaak.

Eerder zal men spek doen eten

Aen een oude Israëliet ,

Dan dat zy den klap vergeten.

Nieu, een vrouwmensch kent dat niet.

Ja , maar het word zoo laat , en nog geen koerrier ! Wat mag dit beduiden ? Er bennen nu vier dagen verlopen dat hy zou moeten in Brussel gearriveerd zyn. (*Een lakey brengt een pak brieven. Willem opent die en leest stil*). . . . Goed , zoo goed noch beter . . . dat gaat te ver. (*Hy werpt zyn pyp in stukken*). . . . Zoo , zoo Nu ben ik wel. O laffe soldaten , gy laat zoo gemakkelek de overwinning aen de rebellen. Zoo , had gy dan geen middelen om te zegepralen ? Frederik ! Frederik ! hoe hebt gy myn orders ten uitvoer gebragt ?

Aia : *J'étais vive et légère.*

Had ik u geen magt gegeven
Om te brengen tot 'er dood ,
Al wat u zou tegenstreven ,
Ryk of arm , klein of groot.
Gy blyft te kort aen uw' pligten
En vlugt , ô snoode laffigheid
Wat hebt gy daar gaan verrigten ?
Niets van 't geen ik heb gezeid.
'T rebellen bloed moest zyn vergoten ,
Tot straf van hun grouweldaân.
Had gy de stad in brand geschoten ,
En 'er geen huis laten staan.
Maar , neen , ô laffaard ! gy gaet vlugten
En laat den zegepraël aan dit gebroed.
Denk eens wat weedom , denk wat zugten
Dat gy myn vaders-hart aandoet !

Gy zult het my duur bekoopen ; maer my dunkt dat hy daar zelfaenkomt. (*Hy ziet aen de venster.*) Kom , myn zoontje , gy zult den loon van uwe dapperheid gaan bekomen. (*Frederik komt binnen.*) Ben je daar , kloeke kerel ! ben je daar , brave held ! ben je daar eindelyk , verrader !

DERDE TONEEL.

FREDERIK. — Ja vader , ik ben hier. Gelukkig dat ik nog leef. Gy dagt zoo wel als ik dat het maar kinderspel was ; maar ach ! het was ernstige zaak... 'T is een ontembaer volk ; zy vegten als tigers , zy bennen rap als hâzen , en staan zoo vast als palen. Ouf !

DEN KONING. — Wat beduid dit ! kom je nog met my gekken ?

FREDERIK. — Ach ! lieve vader , vergeving Ay ! ay ! ay ! Sla niet , sla niet vergeving Ay , ay ; mama !

VIERDE TOONEEL.

DE KONINGIN, — Wat is er ? ach ! Fritsen ! myn kind , weent niet , uw vader is dol ; hy handelt my ook niet naar be-

hooren. Sla myn zoon niet meer; gy hebt geen vaders hart.

DEN KONING.—Hoe is het mogelyk! hy is gansch verslagen; geheel het leger is in wanorder.

FREDERIK. Ja vader, het kan niet anders zyn. Het vogt al wat beenen had, klein en groot, jong en oud, arm en ryk, meester en knecht, man en vrouw, enz. en die Walen, zy zyn nog een soort vreesselyker als gevleeschde duivels, ò zy kwamen als uit den grond opdagen.

Aia: Qu'en soit né sur les bords du Tage.

Ik en kan u niet verhalen.

Hoe het ging, van allen kant

Zag men Brusselaers en Walen

Met de wapens in de hand. *(bis)*

Ik hoorde te wapen schreeuwen,

En op eenen oogenblik

Vielen zy op ons als leeuwen:

Dat is een volk zonder schrik

DE KONINGIN.—Och armen! myn kind, wat moest je bang wezen; gy dagt zeker nog aan mama in het midden van die beroerte; je herrinerde u hare droefheid, en het angstvallig agterdenken dat zy voor u had.

FREDERIK.—Ach! neen, mama, ik had den tyd niet daar aan te denken.

Air : *Femmes voulez vous éprouver.*

Ik was te zeer met schrik belaan ,
 En dagt : God wilt my bystand geven.
 Anders is 't met my gedaan ;
 Spaarmy , bid ik u , het leven.
 Ik dagt op u of vader niet ,
 Dit zy gezeid zonder u te krenken ;
 Want als men niet als Belgen ziet ,
 Vergeet men wel hier-aan te denken.

DEN KONING. — Maar ik kom toch van
 myn ontsteltenis niet terug. Hoe kan het
 geschieden dat gy zyt terug gedreven ?
 Hebt gy dan geen geweld gebruikt ? Zyt
 gy niet te werk gegaan volgens myn or-
 ders ? Had ik u niet gezeid :

Voldoe daar aan myn vraag , myn kind ,
 Bedryf daar alle onmenschelykheden ;
 Luister naar geen smeeken of gebeden ,
 Verbrand , vernielt , phundert al wat gy vind.
 Gy moet niet zien naar geslacht of jaren :
 Al wie u eenigzins tegenstelt
 Moet op den oogenblik zyn neergeveld ;
 Gy moogt geen van de rebellen sparen.
 De kleine kinders op hun moeders schoot
 Moet gy ook zonder medely doorsteken ,
 Op hun moet gy u over d'ouders vreken ;
 Ziet hun te temmen door hun kinders dood.
 Gryzaards , alsook weerlooze vrouwen ,
 Boort die gerust den dolk in 't hart ;
 Kloek aan , word niet vermooid door hun smart ,
 Maar wil u aan myn bevelen houwen.

Gy deugeniet ! er is niets gedaan van
 al wat ik u heb bevolen. Ik zal u , laffe
 schurk.... (*Hy dreygt met den stok.*)

FREDERIK. — Ach ! mama , mama ; hou toch zyn erm tegen.

DE KONINGIN. — Ach ! lieve man , hoe ben je zoo vreedvaardig , spaar toch uw eigen kind ; laat Frits ten minste zyn belang zeggen , en oordeelt hem dan.

DEN KONING. — Ja , ik voel dat myne oploependheid my tot dadelykheden zou brengen. Kom , Frederik , zeg my hoe je zyt te werk gegaan ?

FREDERIK. — Wel , vader , ik had myne troepen in slagorder gesteld om de aanval te beginnen ; ik deed de stad afvragen , met aanzoeking van zich te onderwerpen , of dat ik met geweld zou te werk gegaan zyn. Myn woorden werden niet aanhoord ; ik wilde egter eene tweede maal loosheid beproeven , doch had niets meer gewonnen. Toen gebod ik de aanval die in een goed order begon ; maar de tegenkanting die wy ontmoetende was grooter dan ik my verbeeld had. Aan de Schaarbeeksche-poort heb ik veel volk verloren en een groot getal gekwetsten gehad. Wy veroverden egter die poort , en daar wy een oogenblik

geen tegenstrevers meer en zagen , zegevierden wy reeds in ons gedagt ; maar terwyl wy aldus de stad zegepralende binnenrukten.

Air : *Les Adieux de Pierre.*

Begon op eens , gelyk een donder ,
 Een zeer ysselyk gedruis ;
 Zoo van boven als van onder
 Kwam geschut uit elk huis.
 Nergens kon men toevlugt vinden ,
 Men liep alom de vyand in 't gesmoet ;
 Zy ontfingen ons als vrienden ,
 Zoo hebben zy ons gegroet. (bis.)
 Alles werd op ons gesmeten :
 Steenen , hout , banken en stoel ,
 Spys bereid om te gaan eeten ;
 My dunkt dat ik het nog voel ,
 'K kreeg een stooftop op myn ermen ;
 Menige zyn gekwetst door 't lood :
 Men hoorde dan niets als kermen ,
 En een groot getal bleef dood.

Ja , dan was de verwarring in de troepen. Vol woede van my niet te kunnen wreken , gebood ik voorwaarts te rukken ; maar myn soldaten waren ontzield , zy wilden niet doortrekken , en al hadden zy gewild , zy konden niet ; elke straat was versperd of gebarrikadeerd , elk huis was een battery , en elke man was soldaat. Aan de *Place Royale* is het gevegt heet geweest ; maar wat waren wy in staat om te verrigten ?... Er was een manke Waal , die zy het houten been noemden ,

Die heeft ons veel leet gedaan
 En zeer kloek'lyk wederstaen ;
 Door 't pointeren van zyn stuk
 Bragt hy ons te gaar in druk ,

Hy was voorzien van kanonnieren ;
 Als wy op hem wilden vieren
 Was hy verdwenen uit het oog ,
 Als een pyl uit eenen boog.
 Nagels , steenen en glas ,
 Dat kwam al by hem te pas ;
 Al wat hy maar vinden kon
 Stak hy daar op zyn kanon.
 Vond hy geen ander elementen ,
 Dan nam hy een bus met centen ,
 En zoo door uw eigen geld
 Werden wy ter neer geveld.

Doch ik gaf den moed niet verloren. Schoon een groot gedeelte myner manschappen gedood , gekwetst , gevangen . gevlugt of gedeserteerd waren , gaf ik de overgebleven verlof om zich in alle zy-sstraatjes te begeven , om 'er te plunderen , te branden en te moorden , en ik mag u verzekeren dat zy dit beter konden als vegten. Het kinderbloed stroomde langs den grond , de gryzaads werden doorsteken , de vrouwen en maagden verkracht en vermoord ; alles wat wy niet konnen medenemen heb ik doen vernielen. Maar wat kon dit alles ons baten ? Als wy ontdekt wierden , waren tien man genoeg om ons op de vlugt te doen gaan , want tegen die mannen is niets te doen. Er bleef ons dan niets meer over als op eene goede wyze te tragten uit de stad te raken , en daar voor heb ik my nog moeten verkleeden met een met meel bestooven keel , om op een maalders-kar de weg van Schaanbeek te bereiken. Zie daar een kort maar trouw verhaal van al het geen te Brussel is geschied , en oordeel nu wat gy zoud gedaan hebben waart gy in myn plaats geweest.

DEN KONING. — 'Tis erg ; maar ik zie het , er was niets aan te doen. Zyn 'er veel krygs-gevangenen van onze kant gebleven ?

FREDERIK. — Ja , vader.

DEN KONING. — Heb j'or eenige gemaakt ?

FREDERIK , — Ja , eenige ; zy zullen van daag of morgen hier komen , gy kunt hun zelf ondervraagen.

DEN KONING. — Neen ik geloof u. (*Eenen aide-de-camp komt zeggen dat 'er tien krygs-gevangenen gearriveerd zyn*)
Dat de byzonderste eens hier komen.

VYFDE TOONEEL.

(*Men brengt twee krygsgevangenen gekoord en gebonden in de zael.*)

DEN KONING. — Wat landsman ben je ?

DEN WAEL. — Z'is van Liège.

DEN KONING. — Ben je een Waal ?

DEN WAEL. — Ja.

DEN KONING. — Je bent dan ook een van die brusselsche muiters.

DEN WAEL. — Ja , z'is ook gemuyt van d'Holland's verlos te zan.

DEN KONING. — Je zult je muitery duur moeten bekoopen.

DEN WAEL. — Ze zal g'rust sterf als ma land maer vry zal zan van de verdoemd Holland's die ze zoo lang hebben in *si embarras* getrok ; z'is nie bang van die dreygemente ; al is ze gevang , toch alty Belge ; daer leefnog volk genok om man dood te vreek ; ze zal malkan zien sterf en ze zal me vreek , al was ze strak de kop afgekap , ze zal nie zing als *Vivent les Belges !*

DEN KONING. — Waar ben je gepakt ?

DEN WAEL. — In Brussel.

DEN KONING. — Woon je daar ?

DEN WAEL. — Nenni ; ze woon te Liège ;
me z'had g'hoord dat d'Holland's te Brussel
vok , en ik zek aen man zoon :

Air : Femmes voulez vous éprouver.

Gy zal me my na Brussel gon ,
Ze moet gon vek vor u Patrie ,
En den Holland' goed wederston ,
Men zal hem straff' vor zan folie :
Ze ben gevang omtrent de wal
Om dat ze nie wou retirereren ;
Z'is nog nie dood , da's ni mendal ,
'T was om pays te defenderen.

DEN KONING. — Breng de kerel wech , die is nog gekker
dan alle de andere ; hy denkt zeker niet dat men met hem
kan doen wat men wil.

DEN WAEL. — Ze kan nikske podom!...
Vivent les Belges. (Men brengt hem wech)

ZESDE EN LAESTE TOONEEL.

DEN KONING. — Maar Frederik , het was onmogelyk ?
volgens ik daar heb gehoord , om te winnen. Maar toch geen
moed verloren , myn kind , wy zullen ons daar na wel
vrekken. Antwerpen zal het bezuren ; ook blyft ons nog over
om onvoorziens en verraderlyk in het land te vallen , en
hun daar ook alle verdere kragt van onse woede te doen
ondergaen. Vrouw , ben je nu ook te vreden ?

DE KONINGIN. — Of ik te vreden ben , dat kun je wel
denken ; je bent myn man en dat is myn kind ; je bent my
beide lief. Kom laat ons een kopje thee gaan drinken ;
de vraag zal ras genoeg , zoo als ge daar gezeid hebt , kun-
nen genomen worden , laat ons maar vrienden wezen en
blyven.

E Y N D E.

